

at den konflikt eksisterer allerede i dag. EU-charteret vil hverken forstærke eller mindske denne mulighed.

Når hr. Sjørnsen og hr. Albrechtsen her i dag siger, at det giver problemer med at kunne bringe sager for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sidste instans, så skal jeg sige, at det ikke er rigtigt. Hvis det er sådan, at EF-Domstolen træffer afgørelser i en konkret sag, der knytter sig til grundlæggende menneskerettigheder, det kan være i en konkret sag om karteldannelse, en sådan sag, som efterfølgende skal gennemtvinges af danske myndigheder herunder af en dansk fogedret, ja, så vil en sådan afgørelse truffet på baggrund af EF-Domstolens afgørelse jo efterfølgende kunne indbringes for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg. Sådan er forholdet i dag. Sådan vil forholdet også være i fremtiden. Det ændres der ikke på i konventets forslag til charter for de grundlæggende rettigheder.

Så jeg mener, at de spøgelse, som hr. Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl, og jeg synes også til dels hr. Sjørnsen, i dag har forsøgt at male op på væggen, er der i det her tilfælde intet juridisk belæg for.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes egentlig, den sidste runde svar her meget tydeligt gør det klart, at vi her har at gøre med et dokument, som i bedste fald er ligegyldigt, ikke skal ændre noget som helst, men i værste fald faktisk efterlader mange spørgsmål uafklaret.

Og så vil jeg bare sige til udenrigsministeren, at jeg godt er klar over den retsstilling, der er i forhold til udvisning nu. Men den politiske holdning, at hvis en amerikaner vil tage ophold i Danmark og finde et helle og være her med baggrund i, at vi ikke udviser til USA, fordi der er delstater i USA, der har dødsstraf, synes jeg grundlæggende er en forkert retsstilling, og jeg vil arbejde for, at den skal blive anderledes. Det er nu en politisk holdning, og det ønsker jeg så også at give udtryk for i forbindelse med behandlingen her af et dokument, hvori der skal stå, at ingen må udvises til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf, f.eks. fordi man har begået et mord.

Så det er sådan, min melding skal forstås, og ikke på nogen som helst anden måde eller i forhold til nogen af de andre ting, der er nævnt i den pågældende artikel.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget vel klar over, som justitsministeren nævnede det, at en afgørelse, som har været rundt om EF-Domstolen, kan indbringes for Menneskerettighedsdomstolen. Men det afklarer jo ikke sagen, for hvis Danmark så følger den afgørelse, der træffes af Menneskerettighedsdomstolen, ja, så kommer det sidste slag igen til at stå ved EF-Domstolen, nemlig i form af, at Danmark så overtræder EU's regler, og det er altså dem, der gælder i sidste instans, og derfor løser justitsministerens svar på mit spørgsmål ingenting.

Højesteret dømmer i dag under ansvar over for Menneskerettighedsdomstolen på den måde, at Højesterets afgørelser jo kan indbringes for Menneskerettighedsdomstolen, og ministerens kan også, hvorimod EF-Domstolens i sidste instans ikke kan.

Vi befinder os i et vadedsted mellem overgangen fra en mellemstatslig model til en forbundsstat, og den eneste måde, man kan løse det her problem på, hvis man går ind for den forbundsstat, er ved at sikre, at den forbundsstat bliver underlagt Menneskerettighedsdomstolens afgørelser ligesom alle andre stater. Og det skridt er man ikke indstillet på at tage, for man vil ikke indrømme, at det handler om at lave en forbundsstat.

Knud Erik Hansen (SF):

Denne debat har med al tydelighed vist, at der er flere motiver i den her sag.

Vi ser i høj grad et motiv som det at sikre, at EU holder styr på menneskerettighederne i deres handlinger, men vi ser også det motiv – og det er så det, der gør sagen så rodet, og som også gør, at det resultat, vi har fået, på nogle punkter ikke er det skønneste resultat – at nogle har nogle andre hensigter, nemlig at ændre forholdene mellem medlemsstaterne og EU.

Men det skal jo ikke forhindre os andre i stadig væk at have et ønske om at sikre, at EU også har orden i eget hus, og sikre, at menneskerettighederne fungerer i EU med den magt, som EU har. Og vi ser det her som en start på en debat, som langt fra er færdig, og det resultat, vi har fået nu, er langt fra det sidste resultat.